

ANDRE ile ASLAN

Bir zamanlar zalim bir adamın Andre adında bir kölesi vardı. Andre, bir fırsatını bularak adamın yanından kaçtı, ormana sığındı.

Ne yapacağını bilemez bir halde ağaçlar arasında dolaşırken, önüne bir aslan çıktı, Önce, hemen kaçmayı düşündüyse de, aslanın ağlıyormuş gibi ses çıkardığını, inlediğini gördü.

Andre, hayvanın yanına yaklaşınca, aslanpençesini uzattı. Hayvanın pençesi kan içindeydi. Büyük bir diken etine girmiş, yarmıştı.

Andre, hemen dikenini çıkardı ve gömleğinden yırttığı bir parça bezle de hayvanın yarasını sardı. Aslan, Andre'ye, ne kadar minnettar kaldığını göstermek istercesine sarıldı ve bir köpek gibi elini yaladı.

Daha sonra da, Andre'yi kendi inine götürdü. Yarası kısa zamanda iyileşen aslan, her gün ormana çıkıyor, avlanıyor, efendisi Andre'ye yiyecek getiriyordu.

Fakat bir gün beraberce avlandıkları bir sırada, avcılar, ikisini de yakalayıp bir sirke götürdüler. Aslana, bir süre hiç yiyecek verilmeyecek ve ondan sonra da Andre, bu aç hayvanın önüne bırakılacaktı.

Andre'nin, aslanın önüne çıkarılacağı gün, bütün şehir halkı meydanı doldurmuş; imparator ve sarayın ileri gelenleri de localarındaki yerlerini almışlardı.

Önce, kendisine günlerdir yiyecek verilmeyen aslan getirildi. Kafesten çıkarılır çıkarılmaz meydanı dört dönmeye başladı, parçalayacak birini aradı.

Ardından, Andre de getirildi ve imparatorun locası önünde zincirleri çözüldü. Aslan, kükreyerek kurbanın üzerine yürüdü.

Fakat Andre'nin önüne gelir gelmez, onu tanıdı ve herkesin köleyi parçalayacağını sandığı bir sırada, kucaklarcasına Andre'ye sarıldı.

İmparator böyle bir manzarayı ilk defa görmüştü. Andre'nin huzuruna getirilmesini emretti ve ona kim olduğunu sordu.

Andre de, başından geçenleri imparatora anlattı. Onun hikâyesi, imparator ve yanındakileri derinden etkiledi.

İmparator, Andre'yi affederek serbest bıraktı, aslanın da, kendi hür hayatını sürdürmesi için yeniden ormana bırakılmasını emretti.